

Pavle Zeljić

PRVO TRAGEDIJA POTOM FARSA

pesnici koji su pokazivali
znake oporavka od sušice:
imali su zdrav apetit
hteli su i jeli sav svet
obrazima se jedrina vraćala
upućeni su u svet u gore ili na more
i ubrzo neveseli konvalescenti
sagoreli bi i stradali: plamen srca
i vlažnost nastanjena u plućima
nepomirljivi su.

pesnika koji pokazuje znake
oporavka od sušice danas
grad izjeda on se osipa
u čestice izmaglice zavlači se
u turobnu rulju
već je u zemlji
on čita vreme kojim je gutan
a ko će ga iz utrobe mrtav
i još nerođen opevati

SVE, POZORIŠTE U OKU VELIKOG GOSPARA

veseli pajacu što pred crnim knezom
belim kezom hudi svoj proćerdavaš
vek bezazleno gospe gospože
deve i proče uveseljavajući
ti bedniče ti
pescama urešen pred
raskošnim crnilom njega on je on

ti si crv u jabuci spram zmije
koja ju je oduvek pružala
on je on nespevljiv u pesmi
zmija zbilja premetne se
u taman potok možda
ali nikad

u pesmu

jer on ti je
zmijorodni knez
pesma na pesmama
otkad te grlo služi

malo veselog pozorišta
cirkusa katkad vašarišta
hoda po jedinoj struni leuta
te crna postelja crnog svratišta
tačka na kocki od tvoje kosti
(i na kocki svagda infernalni teg)

tačka
tačka
i samo
tačka

ZAROBLJENA LUTALICA

zloduh mi u san dođe
zloduh šibicar što me
u budnosti susreće
ulicom dok lutamo
u tom liku veli mi

skini breme
skini
ko će svu atmosferu sveta nositi
prelak si ti za vazduh
ovaj teret stavi
breme je moje lako smeši se
i popne mi se na pleća crn

OKO ZA ZUB

gospu noćas muče svi zubi
dvorit je moram da ih ne pogubi
jer gospoja moja
zove se Sutra, vreme krize,
i služim verno
dokle god ima vilice da grize.

ali gospo ogrubeo sam gospo
postao mi je zverinji jezik
jezik onaj što dočeka
kiselinu iz želuca proburaženog
zverinjijim očnjakom
takođe mojim

riče i reži nešto u meni
zloduh me je neki bes zaposeo
sputaj sputaj gospo

primi srce mi u svoju gorku noć
noć huji noć šiba gospo
da se raspadnem
da se raspadnem gospo

mudro zloduh gospodar posluje
ogrubi nas gde treba nežno ticati se sveta
spram nepravde omekša

u svojoj mnogolikosti
zloduh je okrutan otac
ima gospo i on svoje drevne ljubavi:
stara gospođa evropa
živi od mladih kalem-organa no njeno
rumenilo žegne u staro zlato

i danas u miraždžijskom
velevrtogradu udovca
crnoga gospara
sve uspeva
sem milosti

o klin o kolac o konopac

ANTIKOLENOVIĆI

gizdava si gospo vavilonski velelepna
u svetlima velegrada ta lepota
vajala se vekovima mučeništva

i moja je gospa da znate ćerka
kao što i pajac lutajući pesnik velegrada
ima lozu praotaca (tačnu hronologiju
zatrlo je vreme):
vrač
čarobnjak
mađioničar
pantomimičar
pantologičar
pantalone
pantagruelovac
harlekin
dvorska luda

tako i ona:
veštice
vračare
gatare
sluškinje
travarke
švalje
pralje
i sve rabotnice
u njenoj su krvi
gnev nataložile
utroba njena
istorijom upravlja

klanjam se
ah veleuvažena